

Oliver Beňo: „Jó, české irské folk!“ Vyjednávání podoby „keltství“ na pražské hudební scéně

Posudek vedoucího bakalářské práce

Bakalářskou práci Olivera Beňu je potřeba kontextualizovat víc než jiné práce: Oliver chodil na většinu etnomuzikologických kurzů a v seminářích, zaměřených na vlastní výzkum, se od začátku soustředil na pražskou „keltskou“ scénu (navíc si celkem brzo ujasnil, že se chce věnovat speciálně skupině *Vintage Wine*). Trvalo nicméně poměrně dlouho, než začal přinášet aspoň mírně přijatelné texty. Bylo zřejmé, že jednak nemá hudební vzdělání (v jakémkoli smyslu), a tudíž ani pojmový aparát, jak hudbu uchopit, ale také že příliš neví, co ho zajímá. Navíc se „jeho“ skupina zpočátku jevila jako nepříliš hovorná, resp. schopná dostatečně výstižných odpovědí na jeho tápavé otázky. Teprve ke konci výzkumu přinesl jeden nebo dva texty, které byly myšlenkově i stylisticky víc než jen přijatelné. V každém případě mě hotová práce překvapila. Tedy:

Práce začíná dobře napsaným úvodem, kde Oliver vysvětluje, jak se k tématu dostal. V následující teoretické části (s. 3 – 12) předestírá základní etnomuzikologické koncepty, relevantní pro klíčovou otázku, totiž jak vybraná skupina, hrající „keltskou“ hudbu, konstruuje svou představu o Keltech prostřednictvím hudby. (s. 9) V teorii využívá jak etnomuzikologické klasiky (Merriam, Lomax, Turino, Ruskin – Rice, Shelemay...), tak i zánovní *Oxford Handbook of Music Revival* (Bithell – Hill), a také se inspiruje několika diplomovými a dizertačními pracemi. Empirickou část pak otevírá stručnou charakteristikou personálního a stylového vývoje skupiny a jejích jednotlivých členů. Následuje velmi dobře napsaná momentka z jednoho „keltského úterý“, klíčové akce pražské „keltské“ scény. (Tady je znovu potřeba zdůraznit, jak se Oliver vylepšil oproti dávným pokusům: popis večera působí lehce a logicky, a přitom každý zkušenější etnograf ví, jak je obtížné jednak vyhmátnout, jednak zformulovat to, co je pro výzkum důležité.)

V následující analytické části (s. 45 – 82) autor analyzuje zvuk skupiny (poznatky z této analýzy využívá v závěrečném shrnutí), prostřednictvím rozhovorů zjišťuje názory hudebníků na „keltství“ a jeho klíčové hodnoty, a pak demonstruje, jak tyto hodnoty realizují ve svých performancích. (Dělá to v souladu s etnomuzikologickými premisami, že totiž v hudbě jako lidské aktivitě nejde jen o zvuk, ale i o veškeré chování kolem hudební produkce.)

Kromě odpovědi na ústřední výzkumnou otázku (viz výše) ještě ukazuje, jak se kapela k současnému stavu dostala (prostřednictvím diachronní analýzy jejich nahrávek). Navíc ji zasazuje do kontextu revivalového, resp. post-revivalového hnutí, totiž jako jeho tzv. spin-off fenomen.

Jak je z předchozího zřejmé, práci považuji za velmi pěknou. Lze v ní samozřejmě najít leckteré nedokonalosti, z nichž většina vznikla nepozornou editací: např. na s. 57 mají poznámky 157 a 159 tentýž obsah. Několik i/y je chybných. Jedna výtka je metodologická: při zjišťování toho, jaké mají o keltství představy fanoušci skupiny, se nic nedočteme o výzkumné metodě. Budiž ovšem poznamenáno, že jde vzhledem k zaměření práce o marginální otázku.

Shrnuto: práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako výbornou.

Praha 24. 8. 2017

Doc. Zuzana Jurková, PhD.